

Erasmus- élménybeszámoló

1 félév Tübingenben

**Tóth Bence, vállalkozásfejlesztés MSc, III. félév
2019/20 őszi szemeszter**

A város dióhéjban, motivációm

Bár másik városban nem vettem részt Erasmus-programon, azt hiszem, Tübingen az egyik legjobb lehetőség egy külföldi szemeszter eltöltésére. A 90 ezres festői városban szinte minden az egyetem körül forog, a lakók közel egyharmada egyetemista. Baden-Württemberg tartományban, Stuttgarttól mintegy 50 km-re fekszik. Fiatalos és étellel teli tipikus német település – szerencsére a második világháború pusztító bombázásaiból kimaradt, így a gyönyörű óváros (Altstadt) macskaköves utcái, fabetétes házai ma is ámulatba ejtik az embert és szebbé teszik a hétköznapokat, ha errefelé sétálunk haza az egyetemről. Én a mesterszakom harmadik félévében, 2019 őszén mentem ki Tübingenbe – érdemes figyelembe venni, hogy Németországban a félévek időben alaposan el vannak csúsztatva az itthon megszokottakhoz képest. Azért esett Németországra a választásom, mert napi szinten szerettem volna gyakorolni a németet és az angolt is, amelyre leginkább Németországban, Ausztriában, esetleg Svájcban van lehetőség. A „Hochdeutsch”, vagyis az általánosan elfogadott német nyelv jelenléte terelt Németország irányába, az ottani városok között pedig a lakhatás megoldása – kollégium volt a prioritás – , egy jó barátom ajánlása és a szimpátia vezetett Tübingenhez. Mivel egyéb kötelezettségeim miatt a tavaszi féléves kiutazás nem volt opció, így az őszi (ottani nevén téli) szemeszterben mentem, amelynek szorgalmi időszaka október közepétől február elejéig tartott, jellemzően február eleji-közepi vizsgákkal. A februári befejezés és a kinti vizsgáim miatt a következő corvinusos szorgalmi időszak 3. hetére értem haza, lekopogom, úgy tűnik ezt sikerült zökkenőmentesen megoldani, persze célszerű e-mailben tájékoztatni az itthoni oktatókat a későbbi bekapcsolódásról.

Az egyetem

Németország legnagyobb hagyományokkal bíró intézményei közé tartozik. Az oktatás színvonala véleményem szerint tárgyanként változott, hogy mennyire tért el az otthonitól. Ami minden kurzusra érvényes, hogy komolyabb munkamorált és sokkal aktívabb órai részvételt tapasztaltam ottani hallgatótársaim esetében, mint itthon. Kis meglepetésként ért, hogy az előzetes kurzusjegyzékhez képest néhány német tárgy nem indult el, így szándékom ellenére (fele-fele arányban szerettem volna angol és német tárgyakat) végül minden tárgyam angol nyelven folyt. Kétféle tárgytípus van, Vorlesung és Seminar. Mesterszakon minden kurzus esetében érdemes arra készülni, hogy a szemeszter folyamán valamikor prezentálnunk kell. A Vorlesungok az előadások, amihez kapcsolódhat Übung (gyakorlat) és nagyjából korlátlan számban jelentkezhetnek rá a diákok. Az évközi munka ezek esetében nem annyira

vészes, az említett prezentáción kívül néhány Assignment (hosszabb házi feladat) megoldásával lehet vizsgajogosultságot szerezni, a vizsgákra való felkészülésre pedig rá kell szánni az időt, nehogy negatív meglepetés érje az embert. A Seminarok kisebb létszámú csoportos foglalkozások és általában hétről hétre történő anyagfeldolgozást majd abból írásbeli beadandót követelnek meg. Ezekből a tárgyakból nem mindig van vizsga, az szorgalmi időszaki teljesítmény az értékelés komoly hányadát képezi. A hivatalos tárgyfelvétel az itthon megszokottal ellentétben nem a szorgalmi időszak 1. hetében ér véget, hanem elnyúlik a szemeszter feléig is, attól függően, hogy mikor lesz a tárgy első alkalma. Bár a jelenlétet a Vorlesungok esetében nem ellenőrzik, melegen ajánlott bejárni az órákra és figyelni, mert a vizsgaidőszakban tárgyanként csak egy próbálkozás lehetséges, a vizsgákat pedig jellemzően egy 2 hetes intervallumba sűrítik be, ahol nem működik az, hogy mindig csak a következő vizsgára készül az ember. Van lehetőség 1 alkalommal pótvizsgára is, az viszont az őszi (téli) szemeszter esetében április elején várható, amely magyar egyetemistaként az itteni tanévet figyelembe véve nem igazán opció, valljuk be. Azért ettől még marad idő kiélvezni a cserefélévet, a tárgyak sikeres teljesítése mellett is lehet időt szakítani az utazásra vagy egy esti összejövetelre.

A kinti tárgyaim

Röviden írok az általam hallgatott 4 kurzusról.

Strategy&Innovation: a fiatal, mégis rutinos oktató nagy hangsúlyt fektetett az órai aktív részvételre és a hetente esedékes beadandókra, olyannyira, hogy kizárólag ezek alapján értékelt bennünket – ez 9 kreditet ért. Az aktív órai részvételt úgy kell érteni, ha az ember nem jelentkezik magától, a legváratlanabb időpontban is felszólítja, egy 90 perces gyakorlaton pedig a 25 hallgatónak fejenként mintegy 2 percet kell beszélnie. Deklarált célja volt a kurzusnak, hogy ne is feltétlenül az oktatótól tanuljunk, hanem legalább annyira egymás megoldásaiból és hibáiból. Eltért az itthoni megszokottaktól, de nekem nagyon tetszett.

Marketing-Mix-Management (9 kredit): Az ugyanebben a félévben szintén Tübingenben Erasmuson lévő corvinusos szaktársammal egyértelműen megszavaztuk, hogy ez a tárgy volt a legnehezebb. Rendszeres heti szintű feldolgozást és az általános középszintet messze meghaladó angol szókinccset igényelt a tantárgy, végül kitartó felkészülés után sikerrel vettük a kihívást.

Leadership, Strategic HRM & Organisation (6 kredit): Korábbi tanulmányainkra építve vesszük végig a most kezdődő, 2020-as évtized kihívásait szervezeti vezetés, menedzsment szempontból. A szakmai cikkek feldolgozása nagy odafigyelést igényelt, egyébként teljesíthető tárgy.

Chinese Business Management (6 kredit): Személyes kedvencem a kinti kurzusaink közül. Korábban nem rendelkezttem semmilyen releváns ismerettel a kínai üzleti kultúrával és a potenciális üzleti kapcsolatépítéssel összefüggésben. Jörg Büechl (nem egészen 40 éves, ugyanakkor 15 év szakmai tapasztalattal bíró) oktatónk révén személyes nagyvállalati tapasztalatokat (Bosch, BMW, Mercedes-Benz stb.) kaptunk első kézből azt illetően, miként érdemes viszonyulni a kínai partnerekhez. A szemléletes példák úgy gondolom, jó pár évig eszembe fognak jutni, ha megfordul bennem, hogy üzleti kapcsolatot építsek ki kínai partnerekkel. Ha van kurzus, amely szélesíti a világról alkotott elképzeléseinket...ha van kurzus, amelyet abszolút megéri felvenni egy Erasmus-félév alkalmával...akkor ez az!

Szállás

A félév során a Waldhäuser-Ost (WHO) egyetemi „faluban” szerettem volna lakni, de nem így alakult. Tapasztalataim szerint a legtöbb külföldi hallgató kapott ugyan kollégiumi helyet, de nem mindenki pont oda, ahová szeretett volna – én így kerültem az egyetemtől mintegy 20 percnyi buszútra elhelyezkedő „francia negyedbe”, amely a második világháború idején a várost és környékét megszálló francia katonák szállásául szolgáló kaszárnyák felújítása után lett kollégium. A WHO központjában van egy kocsmá, a Kuckuck, ahol rendszeresen vannak bulik, ide jár szórakozni a legtöbb erasmusos hallgató is, sőt gyakran azok is, akik a város más szegletében laknak. A francia negyedben található kollégiumok a 2000 körüli évek műszaki színvonalát megbízhatóan hozzák, egyágyas szobákban kb. 280 euróért vannak elszállásolva a diákok, de elájulni azért nem kell tőlük. Én 5 másik emberrel osztottam egy konyhán, illetve 2-2 zuhanyzón és WC-n. Ez az opció mindenképpen kedvezőbb, mint saját szakállra albérletet vadászni, amely 450 eurós szobaár alatt nemigen áll meg. A közösséget, árat és elhelyezkedést tekintve én azt tudom javasolni, hogy első helyen a WHO-ra érdemes pályázni. A városban a Kuckuck szerintem a legolcsóbb szórakozóhely és oda jár a legtöbb külföldi, viszont a belvárosban rengeteg kisebb, nagyon hangulatos krimó található. Érdemes a félév során legalább egyszer-kétszer ellátogatni az egyetemi főépülettel szemben megrendezésre kerülő „klubházas bulikba”, jó feeling. Persze ugyancsak nagy hagyománya van a kollégiumokban az egyes szinteken rendezett házibuliknak, illetve baráti

összejöveteleknek a szintek konyháiban. Ilyenkor rendszeresen több baráti társaság is összetalálkozik, így az egész félév során van lehetőségünk újabb embereket megismerni.

Közlekedés és utazás

Rendhagyó módon kifelé a saját tulajdonú 32 éves kerekklámpás Zsigulimmal utaztam a müncheni Oktoberfest útbajetésével és egy barátom közreműködésével – ezt a módot senkinek nem ajánlom. ☺ A Zsigulátort kinti tanulmányaim során végül sikeresen értékesítettem, kint leginkább Flixbusszal jártam, meglátjátok, ez jóval olcsóbb forma az utazgatásra a Deutsche Bahnhoz képest. Melegen ajánlott a kb. 100 euróért megvásárolható Semesterticket, amellyel a városi közlekedésen kívül mintegy 30 kilométeres körzetben ingyen és bérmentve utazhatunk, tömegközlekedési eszközök igénybevétele esetén.

Étkezés, anyagiak

Véleményem szerint nem lehetetlen az Erasmus ösztöndíj 2019-ben 470 eurós havi összegéből kijönni, persze ehhez erősen meg kell húzni a nadrágszíjat, mivel a lakhatás önmagában elvitt esetemben 280 eurót. Reálisabb közelítés, ha havi 550-600 euróval számolunk, így könnyedén marad keret egy kis környékbeli utazásra is. A kulcs, hogy olyan dolgokat kell vásárolni, amelyhez kevés köze van az emberi munkaerőnek, ezáltal a magyar árszínvonalhoz nagyon hasonló összegeket fogunk otthagyni a boltokban. Ha az ember naponta kifőzdében/étteremben szeretne ebédelni vagy kocsmában sörözni, akkor nincs mit csodálkozni, ha nem jön ki – a lakhatást beleszámítva - egy 600 euró körüli havi költségkeretből. Aki nem tud főzni, barátkozzon meg az egyetemi menza 3 euró körül kapható, szerintem egészen finom ételeivel, valamint a hideg, de minőségi reggelikkel/vacsorákkal – persze csak ha lényeges, hogy magyar költségekhez hasonló szinten tartsa a kinti megélhetési szintjét is.

Összefoglalás

Remek féléven vagyok túl Tübingenben és elégedetten fejezem be németországi tanulmányaimat. Sok értékes tapasztalatot szereztem és több új baráttra tettem szert, akikkel reményeim szerint jó ideig megmarad a közeli kapcsolat. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy az egyetemi évek alatt egyszer próbálja ki, milyen külföldön élni és tanulni, és ha német nyelvterületben gondolkodik, messzemenőnkig egyetértek azzal, ha a tübingeni egyetemet jelöli meg az első helyen. Sok sikert & üdv! ☺